

Cînd, privind în urmă, pe calea lungă a aproape douăzeci de ani, evoc figura marelui dispărut, în fața memoriei mele văd... văd un zîmbet, un zîmbet unic, un suris plin de farmec și lumină. Tovarășul cu puteri cum rar întilnești, comunistul care n-a cunoscut teama, luptătorul cu nesfîrșite energii, omul de stat înțelept, dascălul ponderat și limpede, cu zîmbetul lui cuceritor și tonic răspîndea în jurul său calda lumină a umanismului său fierbinte. Zîmbetul lui era surisul sincer al inimii lui, era salutul lui frățesc de om iubitor de oameni.

În cîteva momente din viață am avut bucuria să mă aflu în preajma lui.

Mi-amintesc de ziua cînd mi-a fost hărăzită una din supremele cinstiri ale partidului și statului aduse profesiei noastre: premiul de stat. Cum aș putea uita vreodată, mina caldă, prietenească, urarea din inimă, spusă cu dragoste și un fel de mindrie părintească, cu care în numele Comitetului Central și al guvernului, tovarășul Gheorghiu-Dej mi-a pecetluit acest emoționant moment de viață!

M-am mai bucurat apoi, de-a lungul anilor, cu prilejul unor recepții sau al unor delegații, de cuvinte amicale care mă făceau să mă apropiu tot mai mult de el, fără sfială, simplu, omenește.

Ne e greu să credem că nu mai e printre noi.

Dar ridicăm fruntea, privim imaginea îndoliată și ne legăm să ni-l amintim mereu, cu gîndul la uriașa sa pildă partinică, mărind și mai mult avîntul muncii noastre de desăvîrșire a patriei socialiste.

Irina Răchîțeanu-Șirianu

ÎNCHINĂM PUTEREA NOASTRĂ CREATOARE PATRIEI

Am avut cîntea de a juca de mai multe ori în fața tovarășului Gheorghiu-Dej. Îl ascultasem vorbind în mijlocul mulțimii în anii furtunoși de după 23 August, îi citisem cuvîntările, îi auzisem glasul... Și de fiecare dată cînd îl știam printre noi, împreună cu ceilalți conducători de partid și de stat, mă încerca un sentiment netrăit încă, nu o simplă emoție, ci mai mult o mindrie firească, aceea de a mă ști pe mine, pe noi toți, actorii, nu simple elemente bune de amuzament, ci oameni utili, oameni ai muncii artistice.

Partidul ne-a dat acest sentiment puternic, nou, care stă la baza tuturor realizărilor noastre, care le explică.

E greu să-mi imaginez faptul că tovarășul Gheorghiu-Dej nu mai e printre noi. Durerea e copleșitoare.

Dar el trăiește prin faptele și gîndurile sale, amintirea sa scumpă este pentru noi un puternic îndemn. Spre împlinirea căruia îi dedicăm talentul, puterea noastră de creație, călăuziți în continuare de tovarășii

săi apropiați de luptă și muncă, de conducerea partidului, ducând mai departe tot ceea ce am făurit, urmînd exemplul celui care și-a închinat toată viața poporului său.

Marcel Anghelescu

NECLINTITĂ CREDINȚĂ ÎN FORȚA CREATOARE A POPORULUI

S-a curmat, mult prea timpuriu și pe neașteptate, viața tovarășului Gheorghiu-Dej.

Cu o zi înainte se adresase, de pe patul de suferință, primei sesiuni a celei de-a cincea legislaturi a Marii Adunări Naționale printr-un mesaj în care clarviziunea politică se împletea cu patriotismul înflăcărat și neclintita credință în forța creatoare a poporului.

A fost greu să ne imaginăm că omul care ne îndemna spre realizarea deplinelor noastre cuceriri avea să nu mai fie curînd printre noi. Dar gîndurile, viața, exemplul său vor fi veșnic vii...

N-a existat o conferință, o plenară a oamenilor de cultură și artă la care să nu fi simțit alături de noi veghea înțeleaptă a conducerii clasei muncitoare din țara noastră, căci prin cuvîntul său răsuna îndemnul partidului.

În vara anului care a trecut, am avut o dată mai mult prilejul să simt marea dragoste a întregului popor român față de conducătorul său iubit, Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Făcînd parte din comandamentul care a pregătit marea serbare în aer liber de pe stadionul Republicii, închinată celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei, simțeam vie, la fiecare din interpreți, grija, plină de emoție, de a se prezenta cît mai bine în fața conducerii partidului în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej. S-au scurs zile și ore de muncă încordată, uneori epuizantă. Dar fiecare tînăr, student, sportiv, corist, gimnast, elev, balerin, înfrîngea cu bucurie clipele de epuizare, cu gîndul la marea întîlnire.

Iată seara spectacolului. În loja centrală, în mijlocul conducătorilor de partid și de stat, se afla tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Ne încearcă o emoție uriașă la primele două reprize. De la a treia repriză, exercițiile decurg tot mai normal. De la postul meu de comandă a spectacolului, aud deodată în telefon cuvintele calde ale tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej: „Vă rog să transmiteți operatorilor de film să nu se piardă nici o imagine din această minunată simfonie de culori“.

Toate telefoanele erau deschise. Cuvintele au fost ascultate în toate colțurile stadionului de către toți participanții. Într-o secundă, un fior electric a trecut prin miile de participanți... Programul a continuat într-un crescendo uluitor... Finalul a fost de-a dreptul extraordinar.